

Bergrede 6: De crisis van het Koninkrijk

**Bij deze preek hoort een powerpointpresentatie.
Deze is afzonderlijk te downloaden.**

Liturgiesuggesties:

Zingende Gezegend 213: 1, 2 en 3

Opwekking 334

Matteüs 7: 21 - 8: 1 (NBV)

Psalm 62: 4 en 5

Matteüs 25: 31-46 (NBV)

Psalm 146: 4 en 5

Evangelische Liedbundel 430: 1, 2 en 3

Gezang 279: 1, 3, 6 en 7

Beloften van het Koninkrijk (Matteüs 5: 3-10 NBV)

Gezang 296: 1 en 2

Bij de schriftlezingen:

Vanmorgen de zesde preek in een serie preken over **de Bergrede**.

In de Bergrede vertelt Jezus zijn leerlingen en de mensen die zich om Hem heen hebben verzameld over het Koninkrijk van God.

In de eerste preek ging het over **de burgers van het Koninkrijk**.

In de tweede preek over **de leefregels van het Koninkrijk**.

In de derde preek over **vroomheid in het Koninkrijk**.

In de vierde preek ging het over **de levenshouding in het Koninkrijk**.

Vorige week ging het over **de weg van het Koninkrijk**.

Voor de preek van vanmorgen koos ik als thema: **de crisis van het Koninkrijk**.

Voor de kinderen:

Jullie kennen vast allemaal wel **Bob de Bouwer**.

Samen met zijn vriendinnetje Wendy en zijn maatjes Scoop, Muck en Dizzie beleeft hij allemaal avonturen.

Bob de Bouwer

kunnen wij het maken

Bob de Bouwer

nou en of!

Vanmorgen gaat het in de preek ook over een Bob de bouwer.

Eigenlijk gaat het over **twee bouwers**.

We noemen de ene Bob en de andere ... Frans.

Bob en Frans Bouwer.

Allebei willen ze een huis gaan bouwen.

Bob bouwt zijn huis op een rots.

Frans bouwt zijn huis op het zand.

Bob maakt er nogal wat werk van.

Hij huurt een graafmachine in en maakt eerst een diepe gleuf zodat hij zeker weet dat zijn huis straks stevig op de rots staan.

Frans denkt: Ik wil zo snel mogelijk klaar zijn.

Ik bouw mijn huis gewoon op het zand.

Natuurlijk moet er flink geshopped worden in de bouwmarkt.

Hout en stenen, ramen en kozijnen.

Er zo zie je dat de beide huizen van Bob en Frans steeds groter en groter worden.

En ja, hoor, na heel wat weken hard werken zijn de beide huizen klaar.

Bob geniet van een welverdiende rust.

En Frans geeft een groot feest, voor al zijn vrienden en de vrienden van zijn vrienden.

Maar op een dag breekt er noodweer los.

Onweer, hevige regen, zware windstoten.

Het huis van Bob kan tegen een stootje.

Het staat stevig op de rots gebouwd.

Maar onder het huis van Frans spoelt al het zand weg.

En uiteindelijk stort het huis van Frans in elkaar ... met een grote knal.

Nou daar staan ze dan, Bob en Frans Bouwer.

Wie was er nou verstandig?

Wie heeft er met wijsheid gebouwd?

En wie is de onverstandige bouwer?

Wie is er dwaas?

De Heer Jezus, jongens en meisjes, vertelt aan de mensen dit verhaal.

Hij vertelt het ook aan ons.

Weet je waarom?

Omdat Hij van ons vraagt om niet zo dwaas te zijn als die man die zijn huis bouwde op het zand.

Jezus wil dat we op de rots ons leven bouwen.

Want dat huis ... dat is ons leven, ons levenshuis.

Jezus, zegt, je bouwt alleen verstandig als je je levenshuis bouwt op de rots.

Ik ben de Rots.

Als je je levenshuis op Mij bouwt kun je alle stormen van het leven aan: Zorgen en ziekten en welke tegenslagen je verder ook maar in dit leven zult tegen komen.

Als je je levenshuis op Mij - de Rots - bouwt ... staat het voor altijd en eeuwig vast!

Zullen we daarvan samen gaan zingen:

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Er wordt wat gebouwd in deze wereld!

Nieuwe huizen, kantoren, fabrieken en gelukkig ... ook nog nieuwe kerken.

De één nog mooier dan de andere.

En voorlopig schijnen we ook in Nederland en in Leeuwarden nog lang niet uitgebouwd te zijn.

De wijk Zuiderburen is nog niet eens volgebouwd of de eerste huizen in Blitsaerd en in de Zuidlanden reizen als paddenstoelen uit de grond.

Voor ieder gezin ... een huis om in te wonen, om in te leven, om in lief te hebben, om in te geloven. Huizenbouw.

Trouwens ... wat bouwen en verbouwen we niet alleen veel aan ons eigen huis ...

Wat bouwen we ook veel aan onszelf.

U / jij begrijpt ... daar gaat het natuurlijk vanmorgen in de verkondiging om.

Bouwen aan het huis ... van je leven!

Wij bouwen allemaal ons **levenshuis**.

We letten daarbij vooral op de buitenkant.

Hoe zien onze voorgevel eruit?

Hoe kom ik over bij anderen?

Welke indruk kan ik maken op anderen?

Er staan, gemeente, heel wat verschillende levenshuizen in onze maatschappij.

Een herenhuis, dat statig en parmantig een plek veroverd heeft in deze samenleving.

Er staan ook rijtjeshuizen waarvan er dertien gaan in een dozijn, onopvallend, gewoon, alledaags.

Pasgebouwde levenshuizen naast vergrijsde levenshuizen.

Sommige huizen staan er gekleurd bij, andere zijn - door verwaarlozing - inmiddels zonder verf.

Kastelen, maar ook krotten.

Landhuizen, maar ook bouwvallen.

Wij bouwen allemaal ons levenshuis.

En zo verschillend als onze huizen zijn, zo verschillend ook onze levenshuizen.

Het ene levenshuis kent warmte en sfeer.

Het andere heeft meer weg van een zakelijk kantoor.

*

Over levenshuizen gesproken ... In de Bijbel heeft ook Jezus het meer dan eens over ons levenshuis.

In de gelijkenis die we vanmorgen samen hebben gelezen zegt Hij: Let nu eens op het fundament!

Op welk fundament staat je levenshuis eigenlijk?

Ben je er zeker van dat je levenshuis op een veilige plek staat?

Zou het tegen een stootje kunnen?

Zou het de macht van het aanrukkende water kunnen weerstaan?

Wat als je levenshuis in een crisis, in dé crisis komt?

Jezus vertelt, gemeente, ons een verhaal uit het dagelijks leven.
Een verhaal over **twee huizenbouwers**.
De één bouwt zijn huis op een rots.
Een ander bouwt zijn huis op het zand.
En je kunt begrijpen wat er gebeurt.
Als het water komt ... dan stort het huis op het zand uiteraard volkomen in.
Er is geen redden aan.
Het heeft geen zin om de muren overeind te houden ... want het fundament spoelt weg.
De grond onder de voeten is verdwenen.
Nu kun je, lieve mensen, uit die gelijkenissen van Jezus veel levenslessen leren.
Het gaat Jezus niet om ons uiterlijk vertoon, om onze buitenkant.
God ziet ons hart aan.
Hij doorziet waar het werkelijk om gaat.
Hij laat in dit bijbelgedeelte zien waarop wij menen te staan.
Het gaat in deze les van de Here Jezus om ons fundament.
Wáár is ons levenshuis op gebouwd?

*

Eerst even iets over de achtergrond, de context waarin deze woorden van Jezus een plaats in de Bijbel hebben gekregen.
De gelijkenis van het huis staat, gemeente, in de Bergrede.
U weet wel - de woorden van Mattheüs 5, 6 en 7 - waarin Jezus, als een tweede Mozes, op de berg, de mensen leert over het Koninkrijk van God.
Eigenlijk is deze gelijkenis een toespitsing aan het eind.
Een afrondende les, zou je kunnen zeggen.
Jezus legt in deze toespitsing de nadruk op zowel het horen als het doen van zijn woorden.

Het gaat er namelijk niet om dat mensen - dat wij, u en jij en ik - kennis nemen van zijn lessen over het Koninkrijk van God.
Het gaat er niet om of wij zijn leer wel interessant vinden.
Dan zou het beperkt blijven tot de buitenkant, tot de gevel van ons levenshuis.
Waar het op aan komt is of wij met die lessen van Jezus er wél ... of er níet iets mee doen.
Of wij er wél ... of níet ons vertrouwen op stellen en er uit leven.
Of wij er wél of níet naar handelen!
En dat alles heeft weer te maken met het wél of níet binnengaan van het Koninkrijk van God.
Want over dat ingaan, dat binnengaan in het Koninkrijk der hemelen gaat het heel concreet in het voorafgaande gedeelte.
Over de nauwe poort en de smalle weg.
"Niet iedereen die "Heer, Heer" tegen mij zegt, zal het Koninkrijk van de hemel binnengaan, alleen wie handelt naar de wil van mijn hemelse Vader."
Je mag dus het Koninkrijk der hemelen binnengaan als je Jezus levenslessen hoort en ze in praktijk brengt.
"Wie deze woorden van mij hoort en ernaar handelt ..."

*

Wat wordt bedoeld met dat horen en er naar handelen van Jezus' woorden?
Even een lijn vanuit het Oude Testament: Jezus, broeders en zusters, jongelui, is naar deze aarde gekomen om als de Christus - de Messias - de wet en de profeten te vervullen.

De wet en de profeten ...

Voor Mattheüs en de gelovige Jood is dat de aanduiding voor wat wij het Oude Testament noemen.

Voor de Jood bestaat dat Oude Testament, dat **Oude Verbond**, uit:

- de Thora = de Wet = de vijf boeken van Mozes (Genesis t/m Deuteronomium);
- de Nebiim = het tweede deel = de profeten;
- en de Chetubim = het derde deel = de geschriften.

Jezus is naar de aarde gekomen om dat Oude Verbond tot Gods doel, tot Gods bestemming te brengen.

En waar ging het om in dat Oude Testament, in dat Oude Verbond?

Het ging in dat Oude Verbond om de relatie tussen God en zijn volk Israël.

God koos Zich een volk uit het midden van de volken op de aarde.

Dát volk zou zijn volk zijn.

En Hij, de Schepper van hemel en aarde, Hij zou voor dat volk tot een God en een Koning zijn.

Uit de geschiedenis van het volk Israël weten we hoe vaak het mis ging in die verbonds-relatie tussen God en zijn volk.

Om die relatie - die heel wat keren door Israël verbroken werd - weer te herstellen ... moesten er in de tabernakel en tempel **offers** worden gebracht.

Door die offers werd een toornig God weer gunstig gestemd.

Een offer op het altaar bracht verzoening tussen God en de zondaar.

U / jij begrijpt dat er in de tempel van Jeruzalem dagelijks heel wat offers werden gebracht.

Het stonk er van het uitwerpselen van de dieren en van het bloed.

Het stonk er bovendien van het geld dat er met heel die handel in de tempel werd verdiend.

En dan zegt God: Nu is het genoeg.

gaat Mij uiteindelijk niet om al die offers ... het gaat Mij om je **hart**.

Het gaat Mij om je leven.

Het offer van je leven: een leven waarin je Mij en je naaste lief zult hebben.

Nu ... dat kost inderdaad ... een offer!

En toen kwam Jezus. Gods Zoon.

Dé Koning, Priester en Profeet van Israël.

Jezus kwam op aarde om de wet en de profeten te vervullen.

Hij heeft dat gedaan door eerst de mensen te onderwijzen over de wil van God en over het Koningschap van God.

Wat wil nu God eigenlijk van zijn volk?

Wat wil nu God van u en jou en mij?

En ... wat betekent het nu dat God Koning is over je leven?

Drie jaar lang heeft Jezus rondgetrokken door Galilea en Judea om dat de mensen van zijn tijd en onze tijd ... duidelijk te maken.
Jezus gaf - als rabbi uit Nazareth - onderwijs over Gods wil en over Gods Koninkrijk.
De Bergrede is er een drie hoofdstukken tellend collegedictaat van.
Zo vervulde Hij de wet en de profeten.
Door zijn aanschouwelijk onderwijs.
Maar vervolgens heeft Jezus - als Gods Zoon - die wet en profeten ook vervuld, tot zijn bestemming gebracht, ... door zijn offer aan het kruis.
Aan het **kruis van Golgotha** heeft Hij - eens voor altijd - een streep gehaald door alle bloedige offers die in de tempel van Jeruzalem gebracht werden.
En door in te dalen in de doodsrivier van de Jordaan heeft Hij al onze zonden op Zich genomen en ze gebracht aan het vervloekte hout.
Zó baande Jezus voor ons, voor u en jou en mij, de weg om úit en náar de Bergrede te leven.

*

Maar ... terug naar de gelijkenis van de twee bouwers.
"Wie deze woorden van mij hoort en er naar handelt ..."
Deze woorden van mij ...
Het is duidelijk: Jezus bedoelt daarmee de woorden die Hij in de Bergrede gesproken heeft.
Daar mag je best wel warm van krijgen van binnen.
Want wij denken vaak dat het in die woorden van Jezus in de **Bergrede** alleen maar gaat om geboden die Hij geeft:
* over geen vals getuigenis geven;
* over niet-echtbreken;
* over niet-zweren;
* over aalmoezen geven;
* over bidden:
* over niet-oordelen.
Ik doe maar een willekeurige greep.

Maar het gaat niet alleen in Jezus' woorden om geboden ... het gaat ook om de **beloften** die Hij geeft.
Neem als voorbeeld - de Bergrede begint daarmee in Mattheüs 5: de Zaligsprekingen.
In die Zaligsprekingen wordt - door Jezus - alle nadruk gelegd op het genadekarakter van het Koninkrijk van God.
"Gelukkig wie honger en dorst naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden."
Dat is: Gelukkig de mensen die zeggen: Heer, ik verlang er zo naar om te leven naar de bedoeling die U met mijn leven hebt.
Als je daar naar verlangt dan zul je verzadiging ontvangen.
Dan zul je van God krijgen wat Hij je heeft beloofd.
Kijk, broeders en zusters, jongelui, die Zaligsprekingen behoren óók tot de woorden, tot "deze woorden van mij", die gehoord en gedaan moeten worden.
Ook belofte-woorden moeten door ons gedaan worden!

Dat klinkt misschien wat vreemd, maar ook in die belofte-woorden van Jezus klinkt een appèl.

Zo van: Hoe zit dat nu met jou?

Heb je ook zo'n honger en zo'n dorst naar gerechtigheid?

Ken je ook dat intense verlangen om te leven naar Gods wil en zijn bedoeling?

Horen en doen van Jezus' woorden is méér dan alleen maar letten op wat Hij je opdraagt.

Het is ook de ontvang-houding aannemen ten opzichte van wat Hij je geeft.

Dat hoort ook tot het ... doen!

Trouwens, als je let op wat Jezus je opdraagt in de Bergrede, daar hoort ook het gebed bij.

"Bid daarom als volgt: ..."

En: "Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, en voor wie klopt zal worden opengedaan."

Bidden, vragen, zoeken en kloppen is ook een doen. J

e lege handen ophouden voor God.

En die lege handen laten vullen door God.

*

"Wie deze woorden van mij hoort en ernaar handelt, kan vergeleken worden met een verstandig man die zijn huis bouwde op een rots.

Toen het begon te regenen en de bergstromen zwollen, en er stormen opstaken en het huis van alle kanten belaagd werd, stortte het niet in, want het was gefundeerd op een rots."

In Palestina, in Israël, werden de huizen vaak tegen een **berghelling** aangebouwd.

Die berghellingen waren bedekt met een laag aarde, die meestal niet zo dik was.

Onder die aarde bevond zich een ondergrond van rots.

Als je dat even op je laat inwerken, kun je het verhaal van Jezus voor je ogen zien gebeuren.

Als iemand zijn huis gewoon maar op een laag aarde neerzet, ... moet het wel fout gaan als er noodweer losbreekt.

Als de bodem doorweekt wordt door de regen en de rukwinden langs de berghellingen gieren, ... kan het niet anders of zo'n huis gaat eraan.

Het doet er niet toe ... hoe voortreffelijk en hoe prachtig het verder ook gebouwd is.

Het maakt niet uit ... hoeveel zorg er verder aan besteed is en hoe goed het onderhouden is.

Als het fundament niet deugt, als er geen fundament is, ... stort het huis onherroepelijk in elkaar.

Alleen wie bij het bouwen de moeite neemt een funderingssleuf te graven en uit te hakken, ... krijgt een huis dat niet ten prooi valt aan de elementen.

Het is, lieve mensen, inmiddels wel duidelijk, wat de Here Jezus zeggen wil: Een huis heeft een stevige fundering nodig om te kunnen blijven staan.

Noodweer - en over welk huis barst er nu eens geen noodweer los? - noodweer kan alleen overleefd worden als er een goede ondergrond is.

Elk mens bouwt een levenshuis.

En precies zoals een huis van hout en steen, heeft ook dat levenshuis een rots nodig om stevig gefundeerd te staan en alle stormen te kunnen doorstaan.

Dat is geen zwartkijkerij, maar gewoon het nuchter constateren van een gegeven. Want er is geen mensenleven waarin het nooit eens stormt en plenst, waarin nooit een **crisismoment** komt.

Dan komt het erop aan dat ons levenshuis een hecht fundament heeft.

Een fundament waar je op aan kunt en dat het uithoudt.

*

Waaruit bestaat dat fundament?

Dat heeft Christus ons in het begin van de preek duidelijk willen maken.

Het **fundament** van ons levenshuis bestaat uit ... het horen en doen van Jezus' woorden.

Het gehoorzamen van zijn geboden en het vertrouwen op zijn beloften.

Wie Gods woorden hoort en ze doet, bouwt op de rots.

Wie ze niet hoort en niet doet, bouwt op het zand.

Hij onderstreept daarmee onze eigen verantwoordelijkheid.

Ons leven is pas goed gefundeerd, als we Jezus' woorden horen en doen.

Bouwen op de rots.

Daar is wel iets meer over te zeggen.

Met de rots bedoeld Jezus niet alleen zijn woorden.

God zélf wordt regelmatig in de Bijbel vergeleken met een rots.

De rots ... daarin horen we iets van vastheid en zekerheid.

De trouw van God is als een rots. Je kunt er van opan.

Het is geen zand dat onder je voeten wegspoelt.

Op Gods verbondstrouw kun je aan.

Bouwen op de rots. Dat is bouwen op Jezus Christus.

Bouwen op Hem met wat Hij je gebiedt en wat Hij belooft.

Bouwen op het zand.

Zand lijkt zekerheid te bieden, maar het is maar voor even.

Zand, dat is in deze gelijkenis de gevaarlijke basis waarop je je levenshuis bouwt.

Zand = je eigen zekerheden!

Zand is:

* je gezondheid - om een voorbeeld te noemen;

* je bezit: je goud en je geld, je verzekeringspolissen;

* je gezin, je vriendenkring;

* je eigen religiositeit, je eigen godsdienstige gevoelens en verlangens.

Als de stormen in je leven komen dan merk je de zwakte van het zand. Het is niet bestand tegen de 'z-z-z' van het leven: ziekte, zorgen en zwakte.

*

Een wijs man bouwt en een dwaas man bouwt.

Ze bouwen beide. Er verrijst bij beiden een huis.

Ze zitten ook allebei in de kerk: Wijzen en dwazen.

verschil zit 'm in het doen en het niet-doen.

Net als met die twee kinderen uit een andere gelijkenis. die ook gaat over het doen van de wil van de Vader.

De één zegt ja en doet nee; de ander zegt nee en doet ja.

Wijzen en dwazen.

Het verschil tussen beiden komt openbaar in het uur van de crisis. In het uur van de crisis blijkt op wat voor een ondergrond ons levenshuis gebouwd is.

Wijs en dwaas.

Wijsheid is:

* het vermogen door de schijn heen te zien;

* het lijkt allemaal wel mooi van de buitenkant, maar als het er op aan gaat komen;

* zoek de Here in je gezonde dagen, straks als die voorbij zijn en je wordt ouder, breng je het misschien niet meer op.

Dan begin je niet meer aan het fundament;

* rekenen met het uur van de crisis.

Net als die meisjes die olie bij zich hadden voor je-weet-maar-nooit.

Dwaasheid is:

* vertrouwen op je eigen prestaties;

* vertrouwen op je doe-het-zelf godsdienstigheid;

* het uitstellen van het nemen van een persoonlijke beslissing vóór Jezus;

* niet rekenen met het uur van de crisis.

Dat uur van de crisis, het uur van de waarheid zal onthullen hoe je feitelijk bezig bent geweest.

Dan "zul" je ... gelijken; dan "zal" ... het blijken.

Wanneer dat uur zal aanbreken?

Met **het uur van de crisis** bedoelt Jezus ... het eindoordeel.

We hebben daarover gelezen in de 2e Schriftlezing: Matteüs 25.

Dan zullen de **schapen worden gescheiden van de bokken**.

Wie dat zijn ... die schapen en die bokken?

Zijn dat gelovigen en on-gelovigen? Z

ijn dat de mensen die voor Jezus hebben gekozen en de mensen die aan Hem voorbij zijn gegaan?

Het zal u en jou misschien verbazen ... maar zowel de schapen als de bokken zijn mensen die in de Here Jezus Christus geloven.

Alleen ... de schapen denken niet alleen aan zichzelf ...

Ze ontfermen zich ook over de naaste ... in nood.

De bokken ... dat zijn zij die slechts voor zichzelf leven, zelfzuchtig, egoïstisch, onbarmhartig.

De schuld van de mensen die door de Zoon des Mensen aan de kant worden geschoven ... bestaat niet uit hun zonden.

Hun schuld bestaat uit dat, ... wat ze niet gedaan hebben aan één van deze minste broeders.

Nu niet-doen, nu niets-doen, nu nalaten iets te doen ... kan dus onvoorstelbare gevolgen hebben voor je toekomst.

Wat een mens aan een medemens in nood - wie, waar of wanneer ook! - nalaat te doen ... wordt hem in de crisis van het Koninkrijk straks als schuld aangerekend!

Deze woorden van Jezus, broeders en zusters, jongelui, zijn vanmorgen dus nog scherper dan we misschien gedacht hadden.

De reactie van de mensen op de berg van het Koninkrijk is er dan ook één van verwondering en van verslagenheid.

De scheiding van de schapen en de bokken loopt dus dwars door de gemeente heen. Het gaat niet alleen om geloof ...

Het gaat ook om een geloof in de praktijk.

Om - wat Jacobus noemt - het doen van goede werken.

De werken van de barmhartigheid!

Werken, die gedaan worden, niet om er zelf beter van te worden.

Niet om er zelf een kick of een goed gevoel van te krijgen.

Maar die gedaan werden uit liefde.

Liefde tot God en tot onze naasten.

Want er zijn er zo velen in onze maatschappij die niet meer zijn opgewassen tegen het leven.

Vaak is dat terug te voeren op een tekort aan hartelijkheid, liefde, zorg, vriendschap, van hun naaste omgeving.

Wij, volgelingen van Jezus, discipelen, christenen ... wij zullen beoordeeld, veroordeeld worden op onze goede werken van barmhartigheid.

Als schapen en als bokken.

Een wijs mens rekent met dat uur van de waarheid..

Die laat zich leiden door Jezus' woorden en brengt ze in de praktijk.

Een dwaas mens rekent met die uren niet.

Die laat zich bekoren door de schijn en de leugen.

*

Tenslotte nog dit. Zonder Jezus, lieve mensen, komen we er niet.

Komen we niet in het Koninkrijk van God.

Zonder Hem valt ons levenshuis - hoe mooi het ook toont.

Zonder Hem als fundament raken we bodemloos verzand in de problemen van ons bestaan.

Zonder Jezus als fundament worden we weggevaagd in de dag van Gods gericht - laten we dat ook niet vergeten!

Mét Hem staan we vast en zeker. Ook al stormt het om ons heen.

We mogen staande blijven, ook al zien we er wellicht - van buiten - onogelijk uit.

Al zijn we gehavend door de ziekte, de zorgen en de zwakheid in ons leven, ... we mogen op Hem vertrouwen.

Zelfs als de laatste watervloed van de dood komt.

Die zekerheid geeft ruimte en houvast voor ons leven hier en nu.

Vanaf nu mogen we verder met Hem als ondergrond voor ons leven.

Hij heeft ons Zijn Woord gegeven.

Laten we doen wat Jezus zegt: Zijn geboden gehoorzamen en vertrouwen op zijn beloften.

Dan zul gelijken op een wijs man ... zijn huis was gebouwd ... op de Rots van alle eeuwen.

Laten we samen bidden:

Heer onze God,

U vraagt van ons - volgelingen van de Heer Jezus - dat we niet alleen uw woorden horen ... maar er ook uit zullen leven.

Dat we uw woorden in praktijk zullen brengen.

Gebodswoorden en beloftewoorden.

Alleen dan zullen we wijs zijn ...

Alleen dan zullen we het Koninkrijk mogen binnengaan.

We bidden U voor al die mensen die zo dwaas zijn op hun levenshuis te bouwen op eigen zekerheden.

Die eigen zekerheden bieden geen houvast als het noodweer en de crisis het zand onder je levenshuis wegspoelen.

Geef dat ze van ons mogen horen en in onze levensstijl mogen zien ... dat er slechts één Rots is waarop je levenshuis onwrikbaar vast staat.

Die Rots is ... de Heer Jezus.

Zijn liefde en zijn offer aan het kruis zijn het fundament van ons behoud.

Ook in de crisis van het Koninkrijk: het oordeel dat eens zal komen.

Trouwe hemelse Vader neem ons en onze kinderen en allen waar we veel van houden mee naar uw grote Toekomst.

Breng ons veilig Thuis ... in het Rijk van uw eeuwige vrede.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 26 juli 2009.

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !